

Sygn. akt II K 370/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 grudnia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Panasiuk

Protokolant: Joanna Radziszewska

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2014 roku sprawy:

R. N., s. A. i H. z domu K., urodzonego w dniu (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 28 września 2014r. o godzinie 08:55 w B. na ul. (...) gm. B. (1) na drodze publicznej, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim sygn. akt II K 543/13, II K 389/12 kierował motocyklem marki C. (...) bez nr rej., będąc w stanie nietrzeźwości tj. I - 0,64 mg/dm³, II - 0,63 mg/dm³, III - 0,52 mg/dm³, IV - 0,57 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne,

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. Oskarżonego **R. N.** uznaje za winnego tego, że: w dniu 28 września 2014r. o godzinie 08:55 w B. na ul. (...) gm. B. (1) na drodze publicznej, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim sygn. akt II K 545/13 kierował motocyklem marki C. (...) bez nr rej., będąc w stanie nietrzeźwości tj. I - 0,64 mg/dm³, II - 0,63 mg/dm³, III - 0,52 mg/dm³, IV - 0,57 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, to jest czynu z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. skazuje go na karę 1 (jednego) roku i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat.

III. Na mocy art. 49 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 100 (stu) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na mocy art. 50 k.k. nakazuje podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie jego odpisu na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w B. przez okres 1 (jednego) miesiąca.

V. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 70 złotych.

Sędzia

Sygn. akt II K 370/14

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 września 2014 roku R. N. spożywał alkohol. Następnie usiadł za kierownicę motocykla marki C. (...) bez numerów rejestracyjnych i jechał drogą publiczną - ulicą (...) w B. gm. B.. Około godziny 8.55 został zatrzymany przez patrol policji z KPP w B..

Celem zbadania stanu trzeźwości funkcjonariusz policji użył wobec kierującego urządzeniem elektronicznego typu A. – Sensor (...) wersja (...) Nr fabryczny (...). Pierwszego pomiaru dokonano o godzinie 8.59 uzyskując wskazanie 0,64 mg/dm³. Drugi pomiar przeprowadzony o godz. 9.15 dał wynik 0,63 mg/dm³. Dwa kolejnych pomiarów dokonano urządzeniem Alkometr A20 nr fabryczny (...) uzyskując o godzinie 9.20 wynik 0,52 mg/dm³, zaś o godzinie 9.21 - 0,57 mg/dm³. R. N. nie kwestionował wyników badania. Nie żądał też przeprowadzenia badania krwi na obecność alkoholu.

R. N. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim z dnia 1 października 2012 roku w sprawie II K 389/12 za czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Karę tę skazany odbywał w okresie od 18 grudnia 2013 roku do 18 czerwca 2014 roku.

Ponadto R. N. był skazany w sprawie II K 545/13 za czyn z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd orzekł w tej sprawie zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 13 czerwca 2014 roku.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonego (k. 13 – 14), protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym wraz ze świadectwem legalizacji (k. 2, 3, 4, 4a), notatkę urzędową (k. 1), odpisy wyroków (k. 17 i 18).

Oskarżony R. N. w dochodzeniu przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił złożenia wyjaśnień (k.13 – 14).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu przyznanie się oskarżonego R. N. do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługuje na wiarę. Brak jest podstaw do kwestionowania okoliczności dotyczących kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, jak też w zakresie poprzednich skazań.

Okoliczność kierowania samochodem w stanie nietrzeźwości przez oskarżonego znajduje też potwierdzenie w dowodach jak najbardziej obiektywnych, a mianowicie protokołach z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniami elektronicznymi (k. 2 i 3).

Nadto okoliczności popełnienia zarzucanego czynu potwierdza notatka urzędowa (k. 1), sporządzona przez funkcjonariusz policji po zatrzymaniu oskarżonego.

Z kolei fakt w zakresie orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych potwierdza wyrok wydany w sprawie II K 545/13 (k. 18), zaś warunki recydywy wynikają ze skazania w sprawie II K 389/12 i okresu odbywania kary pozbawienia wolności w tej sprawie w okresie od 18 grudnia 2013 roku do 18 czerwca 2014 roku (k. 17).

Kierując się jednoznaczną wymową powołanego wyżej materiału dowodowego Sąd przyjął, iż zarówno wina oskarżonego, jak i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu, są bezsporne i nie budzą jakichkolwiek wątpliwości.

Jest zatem niewątpliwym, iż oskarżony w dniu w dniu 28 września 2014r. o godzinie 08:55 w B. na ul. (...) gm. B. (1) na drodze publicznej, w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo przez Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim sygn. akt II K 545/13, kierował

motocyklem marki C. (...) bez nr rej., będąc w stanie nietrzeźwości tj. I - 0,64 mg/dm³, II - 0,63 mg/dm³, III - 0,52 mg/dm³, IV - 0,57 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne. Swoim zachowaniem wypełnił dyspozycję z art. 178a § 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu z winy umyślnej. Miał niewątpliwie świadomość stanu nietrzeźwości, co jednak nie skłoniło go do rezygnacji z kierowania pojazdem mechanicznym na drodze publicznej.

Rozważając stopień społecznej szkodliwości czynu należy uznać, iż był on znaczny. Fakt prowadzenia pojazdu mechanicznego przez osobę będącą w stanie nietrzeźwości, stwarza realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla innych jego uczestników. Z uwagi na dużą ilość wypadków drogowych, spowodowanych przez nietrzeźwych kierowców, które bardzo często kończą się tragicznie, już samo kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwym stanowi zagrożenie dla innych uczestników ruchu i powinno być oceniane szczególnie surowo.

Powszechnie wiadomym jest, iż kierowca poruszając się w takim stanie ma ograniczoną możliwość prawidłowego reagowania na występujące sytuacje drogowe i naraża na niebezpieczeństwo nie tylko siebie, lecz przede wszystkim innych uczestników ruchu drogowego.

Okolicznością łagodzącą, jaką Sąd uwzględnił w procesie wyrokowania, było przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Z kolei jako okoliczność obciążającą Sąd uznał uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa podobne (k. 8, odpisy wyroków k. 17, 18, 20). Z uprzednich skazań wynika tyle, iż nie odniosły one żadnego skutku wychowawczego względem oskarżonego. Co istotne – R. N. za ledwie niespełna rok od skazania za przestępstwo podobne w warunkach recydywy dopuścił się kolejnego przestępstwa w niniejszej sprawie. Nawet kary pozbawienia wolności o charakterze bezwzględnym (w sprawie II K 389/12 i II K 545/13) nie uchroniły oskarżonego przed popełnieniem kolejnego takiego przestępstwa.

Rozważając dyrektywy wymiaru kary, za karę adekwatną do stopnia winy, stopnia społecznej szkodliwości czynu, odzwierciedlającą cele kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz spełniająca rolę zapobiegawczą, a przede wszystkim wychowawczą względem oskarżonego, Sąd uznał karę jednego roku i pięciu miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art. 69 § 4 k.k. wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

W ocenie Sądu stopień demoralizacji oskarżonego osiągnął już taki poziom (wyrażony właśnie w popełnieniu po raz czwarty przestępstwa tego samego rodzaju), iż wymaga on osadzenia w zamkniętym środowisku więziennym i odbycia resocjalizacji w tych warunkach. W przypadku oskarżonego R. N. Sąd nie dopatrył się żadnych szczególnych okoliczności, które w myśl art. 69 § 4 k.k., uzasadniałyby warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności w niniejszej sprawie. Popełnienie kolejnego przestępstwa podobnego świadczy bez wątpienia o lekceważeniu przez oskarżonego porządku prawnego, jak też o tym, że wcześniejszych skazań nie traktował jako dolegliwości. Z tych przyczyn kara jednego roku i pięciu miesięcy pozbawienia wolności jest wobec oskarżonego karą w pełni adekwatną. Tylko wymierzenie kary, której dotkliwość oskarżony odczuje realnie, może odnieść pozytywny efekt resocjalizacyjny w postaci uchronienia go przed popełnieniem kolejnych, szczególnie podobnych, przestępstw.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę jednego roku i pięciu miesięcy pozbawienia wolności miał też na względzie stopień winy oskarżonego oraz stopień szkodliwości społecznej czynu, na którego ocenę wpływ miał wysoki stan nietrzeźwości kierowcy.

Zgodnie z przepisem art. 42 § 2 k.k. został nałożony na Sąd obowiązek orzeczenia zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji był w stanie nietrzeźwości.

Orzekając o wymiarze tego środka karnego Sąd miał na względzie przede wszystkim stwierdzony stan nietrzeźwości sprawcy, przekraczający znacznie ustawowy próg oraz wywołany jego zachowaniem stopień zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Sąd przyjął, iż te względy oraz okoliczności popełnienia przestępstwa uzasadniają orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.

Tak więc środek karny w orzeczonym wymiarze właściwie odzwierciedla charakter i stopień naruszenia elementarnych norm obowiązujących w ruchu drogowym i w ocenie Sądu zapewni, iż oskarżony w przyszłości dołoży wszelkich starań, aby ustrzec się przed ich ponownym złamaniem.

Kierując się dyspozycją art. 49 § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. W ocenie Sądu środek karny w orzeczonym wymiarze 100 złotych będzie stanowił dodatkowy bodziec dyscyplinujący oskarżonego.

Na mocy art. 50 k.k. Sąd zarządził podanie wyroku do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie jego odpisu na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy w B. przez okres 1 miesiąca. Sąd uznał, iż tego rodzaju rozstrzygnięcie powinno dodatkowo ugruntować w społeczeństwie przekonanie, że kierujący pojazdami w stanie nietrzeźwości nie są traktowani pobłaźliwie, a spotykają się z właściwą represją karną.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 627 k.p.k., a o opłacie na mocy art. 2 ust 1 pkt. 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U.Nr 49, poz. 223 z późn. zm).

SĘDZIA: